

CYKL:
PHOTOSUISSE / SZWAJCARSCY FOTOGRAFOWIE - WYBÓRCYKL:
PHOTOSUISSE / SZWAJCARSCY FOTOGRAFOWIE - WYBÓRCYKL:
PHOTOSUISSE / SZWAJCARSCY FOTOGRAFOWIE - WYBÓRCYKL:
PHOTOSUISSE / SZWAJCARSCY FOTOGRAFOWIE - WYBÓR

1 Manuel Bauer
Szwajcaria, 12 min, 10 s. - realizacja:
Szwajcaria - zdjęcia: Christian Eggenberger -
zdjęcia: Marcell Erdélyi
Quinn Reimann - montaż: Hedi Bähler
- muzyka: Nik Bärtsch - redakcja:
Magdalena Kauz

2 Olaf Breuning
Szwajcaria, 11 min, 55 s. - realizacja:
Szwajcaria - zdjęcia: Sergio
Cassini, Elia Lyssy - montaż: Roland
Ruckstuhl - muzyka: Ramon Orza - redakcja:
Christian Eggenberger

3 Balthasar Burkhard
Szwajcaria, 12 min, 01s. - realizacja:
Szwajcaria - zdjęcia: Pio Corradi,
Bernhard Giger - zdjęcia: Ursula
Ueli Nesce - światło: Rolf Riedwyl
- dźwięk: Rolf Büttikofer - muzyka:
Gustav Gertsch - montaż: Christoph
Schertenleib - redakcja: Christian
Eggenberger

4 Luc Chessex
Szwajcaria, 11 min, 35 s. - realizacja:
Szwajcaria - zdjęcia: Lionel Baier -
montaż: Blaise Harrison - dźwięk: Robin
Harsch - muzyka: Gabriel Fauré -
redakcja: Pierre Biner

5 Nicolas Faure
Szwajcaria, 12 min, 22 s. - realizacja:
Szwajcaria - zdjęcia: Nik Petsilas
Xavier Ruiz - zdjęcia: Steven Gher-
- dźwięk: Steven Blatter, Eric Gher-
sinu, Christophe Giovannoni - montaż:
Valérie Perriraz - muzyka: Pierre Vau-
cher - redakcja: Pierre Biner

6 Thomas Flechtner
Szwajcaria, 11 min, 40 s. - realizacja:
Szwajcaria - zdjęcia: Marcell Erdélyi
Nico Gutmann - zdjęcia: Marcell Erdélyi
- dźwięk: Patrik Maillard - montaż:
Caterina Mona - muzyka: Leos Janacek
- redakcja: Christian Eggenberger

7 Katrin Freisager
Szwajcaria, 12 min, 06 s. - realizacja:
Szwajcaria - zdjęcia: Pio Corrida
Paolo Poloni - zdjęcia: Pio Corrida
- montaż: Gion Reto Killias - muzyka:
Hans Witschi - redakcja: Christian
Eggenberger

8 Monique Jacot
Szwajcaria, 11 min, 56 s. - realizacja:
Szwajcaria - zdjęcia: Nicolas Guiche-
Ursula Meier - zdjęcia: Ursula
teau, Ursula Meier - dźwięk: Ursula
Meier - montaż: Damien Keyeux - muzyka:
Fryderyk Chopin, Fabien Saillard
- redakcja: Pierre Biner

9 Beat Streuli
Szwajcaria, 11 min, 30 s. - realizacja:
Szwajcaria - zdjęcia: Christian Eggenberger -
zdjęcia: Daniel Epstein - montaż:
Reimann - dźwięk: Daniel Epstein - montaż:
Hedi Bähler - muzyka: Nik Bärtsch
- redakcja: Magdalena Kauz

SRG SSR **idée suisse**

Powyższy cykl filmowy został pomysły jako osobiste spotkanie z poszczególnymi fotografami i fotografkami. Portrety te pozwalają rzucić okiem na delikatny, intymny obszar, w jakim dokonuje się każdy twórczy proces. W filmach tych fotografowie otwierają przed widzem własne wizualne światy, pozwalają towarzyszyć sobie podczas pracy. Poznanie częściowo ukrywanego siebie za zdjęciem umożliwia jedynie dogłębna analiza jego dzieła. Odpowiedzi na pytania przychodzą często w sposób bezpośredni, bez nadużywania słów. I mimo że wszyscy prezentowani artyści robią właściwie to samo, czyli fotografują, to każdy z nich robi to w sposób sobie jedynie właściwy...

Filmy są częścią projektu „PHOTOSUISSE”, na który składają się też: wystawa pod tym samym tytułem oraz książka z dwoma DVD z portretami prezentowanych artystów. Kuratorzy: Andreas Hertach i Hilar Stadle. Czterojęzyczny cykl filmowy jest projektem SRG SSR idée suisse.

1 Manuel Bauer urodził się w 1966 roku. Ciekawość charakteryzująca Manuela Bauera bynajmniej nie każe mu porzucać raz wybranych historii - przeciwnie, wchodzi on w głąb wybranych tematów. Nie uznaje przy tym żadnych kompromisów. Zdawałoby się, że trzy tygodnie na reportaż fotograficzny to luksus - jemu na zapis dnia codziennego Dalajamy potrzeba było trzech lat. Towarzyszył mu podczas niezapomnianych podróży, z których powrócił z przeszło 70 tysiącami zdjęć. Wyjawszy kilka reportaży, Manuel Bauer nieustannie podejmuje swój ulubiony, wielki temat: los narodu tybetańskiego. Jest autorem dwóch wielkich cykli *Sinisierung Tibets* (*Sinizacja Tybetu*) i *Flucht aus Tibet* (*Ucieczka z Tybetu*).

2 Olaf Breuning urodził się w 1970 roku. Naciśnięcie spustu migawki poprzedza aranżacja sceny: Olaf Breuning wymyśla historie i opowiada je, fotografując. Przy użyciu wykonanych domowymi sposobami rekwizytów inscenizuje stereotypowe ujęcia z filmów, reklam i klipów muzycznych, celowo nadając powstającym portretom i zdjęciom grupowym absurdalny wymiar.

3 Balthasar Burkhard urodził się w 1944 roku. Odbił podróż do Rio Negro w rejonie Amazonki i na pustynię w Namibii. Z lotu ptaka fotografował zarówno miasta giganty: Meksyk, Chicago, Los Angeles czy Tokio, jak i alpejskie lodowce. Wkraczając z obiektywem w najbardziej egzotyczne zakątki świata, nie realizuje swoich projektów szybko i pobieżnie, lecz z dokładnością i cierpliwością klasycznego fotografa studyjnego: jego wielkoformatowe czarno-białe zdjęcia są doskonałe pod względem technicznym. Swoją sztukę sytuuje nie tyle w tradycji fotografii krajoobrazowej, ile w nurtach LandArt i Arte Povera.

4 Luc Chessex urodził się w 1939 roku. Trzeci świat zyskał dzięki niemu własne oblicze. Pragnąc za pomocą własnego aparatu zmienić świat, Chessex spędził 14 lat na Kubie, gdzie na zlecenie Narodowej Rady Kultury, czasopisma „Cuba International” i agencji fotograficznej Prensa Latina dokumentował rzeczywistość tego kraju. Był oficjalnym fotografem rewolucji kubańskiej oraz misji Czerwonego Krzyża w Afryce. Od dziesięcioleci niezamordowanie

dokumentuje i prezentuje międzynarodowej opinii publicznej nadzieję i wątplenie, cierpienie i radość ludzi wszystkich możliwych kolorów skóry.

5 Nicolas Faure urodził się w 1949 roku. Dzieci porzuconych przez rodziców, sportretowanych w projekcie *Switzerland on the Rocks* (1992) poszukiwał w całej Szwajcarii. Cykl *Citoyens du monde - Meyrin* (Obywatele świata - Meyrin, 1995) był próbą odpowiedzi na pytanie, kto zamieszkuje jego wielonarodową gminę. Sportretował mebli i przywiezionych z ojczyzny pamiątek. Faure, w odróżnieniu od szwajcarskich dokumentalistów, którzy koncentrowali się na czarno-białej fotografii pokazującej nienaruszony wiejski świat, portretuje swój kraj w sposób trzeźwy i pozbawiony wszelkich sentymentów, posługując się przy tym fotografią barwną.

6 Thomas Flechtner urodził się w 1961 roku. Pracuje powoli. Cykl *Snow* (Śnieg), który przyniósł mu międzynarodową sławę, realizował przez cztery lata. Sposób pracy Flechtnera jest wyczuwalny w je-

go fotografiach: emanuje z nich nieskończony, medytacyjny spokój. Flechtner często stosuje niezwykle długi czas naświetlania. Użycza to jego fotografiom pewnej magii i surrealizmu. Wydaje się, że znamy motywy przedstawione na jego zdjęciach - śnieg, słońce, kwitnące drzewa wiśniowe, a mimo to patrzymy na nie w nowy sposób.

7 Katrin Freisager urodziła się w 1960 roku. Wczesne prace Katrin Freisager ukazywały młode kobiety: przyjaciółki i znajome, które w fotograficznych opowieściach odgrywały wyznaczone im role. Od tamtego czasu wzmógł się dystans jej prac nabrała wieloznaczności. Z bohaterami swoich zdjęć Freisager spotyka się na kilka godzin, na dzień, na noc w hotelowym pokoju lub w studio. Fotografowane kobiety, uwolnione od wszelkich osobistych i socjalnych atrybutów, wydają się popadać w trans, są jakby zdezorientowane i nieobecne. Same zdjęcia są jednak precyzyjnym ujęciem niepowtarzalnych chwil.

8 Monique Jacot urodziła się w 1934 roku. Reporterka, buntownicza, realistka. Jedną z wielu kobiet, które odegrały dużą rolę w kształtowaniu historii szwajcarskiej fotografii. W latach 1956-1984 na zlecenie Światowej Organizacji Zdrowia oraz różnych czasopism podróżowała po obszarach objętych kryzysem, fotografując swoją leicą zarówno przepych, jak slamsy i jaskrawe ubóstwo. W latach 80. skupiła się na projektach dokumentujących codzienność kobiet w Szwajcarii.

9 Beat Streuli urodził się 1957 roku. Jego zdjęcia przenoszą widza w sam środek ulicznego ruchu, w takich miastach jak Nowy Jork, Rzym, Tokio. Streuli nie szuka spektakularnych wydarzeń. Jego twórczość ma charakter ściśle artystyczny, konceptualny. Składające się na serie fotografie odznaczają się prostym, zredukowanym formalnym językiem. Tło jest zamazane, najczęściej ciemne, cała uwaga widza ma skupić się na sfotografowanej osobie. Ludzie ci, nie wiedząc, że są obserwowani, sprawiają wrażenie, jakby zostali ujęci w bardzo prywatnym momencie swojego życia.

12.05.2007, godz.19.00

HENRI CARTIER-BRESSON - BIOGRAFIA JEDNEGO SPOJRZENIA HENRI CARTIER-BRESSON - BIOGRAPHIE EINES BLICKS

Francja/Xanadu Film 2003, 72 min. - reżyseria: Heinz Büttler - dźwięk: Henri Maikoff - produkcję prowadzi: Wolfgang Frei, Agnès Sire - koprodukcja: Neue Zürcher Zeitung/Fondation Henri Cartier-Bresson

Henri Cartier-Bresson urodził się w 1908 roku w Chanteloup-en-Brie. Studiował malarstwo w Paryżu. Od 1931 roku poświęcił się fotografii i rozpoczął regularne podróże w różne zakątki świata. W latach 1937-1938 był asystentem reżysera Jeana Renoira. Cartier-Bresson uważany jest za ojca fotografii reporterskiej. To on sformułował tzw. zasadę „decydującego momentu”. Nazywany fotografem stulecia był Henri Cartier-Bresson także jednym z założycieli agencji fotograficznej MAGNUM, powstałej w Paryżu w 1947 roku. Artysta fotografował przy użyciu małego aparatu Leica. Zawsze był w miejscu, gdzie rozgrywały się znaczące wydarzenia polityczne. Na czarno-białych zdjęciach utrwalił m.in. wyzwolenie Paryża w 1945 roku, śmierć Ghandiego, ostatni etap wojny domowej w Chinach w 1949 roku. Był pierwszym zagranicznym fotografem, którego wpuszczono na terytorium Związku Radzieckiego. Za swój dorobek artystyczny został uhonorowany licznymi nagrodami m.in. Hasselblad Award, Grand Prix National de la Photographie, czy Overseas Press Club of America Award. Jego prace wystawiane były w Muzeum Sztuki Współczesnej w Nowym Jorku (MOMA), a także w Kioto, Londynie, Madrycie, Berlinie.

13.05.2007, godz.19.00

BETTINA RHEIMS - MOJE ŻYCIE BETTINA RHEIMS - MEIN LEBEN

Niemcy 2005, 50 min. - reżyseria: Gero von Boehm - produkcja i dystrybucja: Macroscopic Film GmbH

Bettina Rheims urodziła się w 1952 roku w Paryżu. Karierę fotograficzną rozpoczęła w wieku 26 lat. Pierwsza wystawa jej zdjęć odbyła się w 1981 roku w Centre Georges Pompidou w Paryżu. Wcześniej, podczas pobytu w USA, pracowała jako modelka. Próbowła swoich sił także jako aktorka. Fotografowała gwiazdy światowej sławy takie jak Madonna, Angelina Jolie, Kylie Minogue, ale bohaterkami jej prac były także nikomu nieznanne kobiety, wywodzące się z różnych środowisk społecznych, reprezentujące różne zawody, od striptizerek po sprzedawczynie. Charakterystyczny jest sposób portretowania kobiet przez Bettinę Rheims, są nagie lub ubrane w skąpą bieliznę. Album *Zamknięty pokój* zawierający zdjęcia nagich kobiet w różnych pozach, przyniósł jej sławę także poza granicami Europy. Współpraca z Sergiem Bramlym zaowocowała kontrowersyjną serią zdjęć zatytułowaną *I.N.R.I.*; przedstawiająca ukrzyżowane kobiety. Na uwagę zasługują serie anorogenicznych portretów pt. *Modern Lovers*, które były pokazywane na wystawach we Francji, Wielkiej Brytanii i Stanach Zjednoczonych. Bettina Rheims należy do najbardziej znanych artystów fotografików na świecie, w 1994 wyróżniono ją nagrodą *Grand prix de la photographie*.

13.05.2007, godz.20.00

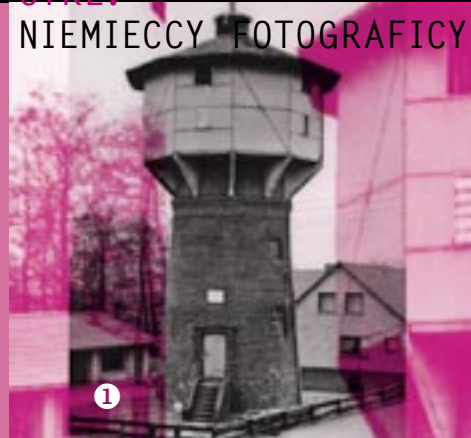
ROBERT CAPA - FOTOGRAF WOJENNY ROBERT CAPA - KRIEGSFOTOGRAF

Niemcy 1997, 60 min. - reżyseria: Anne Makepéce - redakcja: Matthias Kremin - produkcja: Telewizja Westdeutscher Rundfunk

Robert Capa to pseudonim artystyczny urodzonego w Budapeszcie w 1913 roku Endre Erno Friedmana. W wieku 19 lat wraz z rodzicami, węgierskimi Żydami, wyemigrował do Niemiec. W Berlinie studiował nauki polityczne. Pracował także jako fotograf. Po dojściu Hitlera do władzy wyjechał do Paryża. W stolicy Francji pracował dla agencji Alliance i fotografował przy użyciu kamery maformatowej. Kolejnym ważnym momentem w jego życiu było poznanie fotografiki Gerdy Taro, z którą, już jako Robert Capa, udał się w podróż do Hiszpanii. Podczas hiszpańskiej wojny domowej powstało jego najsłynniejsze zdjęcie, jego żołnierza, którego sfotografował w momencie śmierci. W 1939 roku wyjechał do Stanów Zjednoczonych, gdzie pracował m.in. dla magazynu „Life”. Robert Capa fotografował także wydarzenia II wojny światowej m. in. lądowanie alianatów w Normandii (D-Day) i walki w Niemczech. Jest autorem fotoreportażu o Izraelu, Polsce, Czechosłowacji. W 1947 roku wraz z Henrim Cartier-Bressonem, Dawidem Seymurem, Geroldem Podgerem i Williamem Vandivertem założył legendarną agencję fotograficzną MAGNUM. Zginął w Wietnamie w 1954 roku.

14.05.2007, godz.19.00

CYKL: NIEMIECCY FOTOGRAFICY

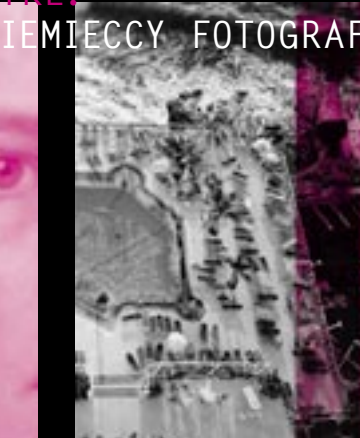
- 1 Berndt i Hilla Becher. Berndt Becher urodził się w 1931 roku w Siegen. Zaliczany jest do klasyków fotografii dokumentalnej. Studiował malarstwo w Stuttgarcie i typografię w Akademii Sztuk Pięknych w Düsseldorfie, gdzie poznał swoją przyszłą żonę Hillę. Hilla Wobeser, urodziła się w 1934 roku w Poczdamie. Po ukończeniu studiów fotograficznych w Poczdamie, doskonaliła swoje umiejętności w Düsseldorfie. Od 1961 roku, już jako małżeństwo, rozpoczęli fotografowanie zanikających budynków przemysłowych Zagłębia Ruhry, drewnianych „Fachwerkhäuser”, tworząc zarazem ich dokumentację. Obiektem ich prac były również wieże ciśnienia i magazyny. Becherowie fotografowali także poza Niemcami; w Belgii, Francji, Wielkiej Brytanii i Stanach Zjednoczonych. Typowe dla tych artystów fotografików są białe-czarne zdjęcia, przedstawiające wybrany obiekt z różnych punktów widzenia. Charakterystyczny jest ich sposób operowania światłem i cieniem, a także precyzyjne oddawanie szczegółów. Dzieła Becherów były wystawiane w Muzeum Sztuki Współczesnej w Nowym Jorku, Paryżu,
- 2 Thomas Ruff. Francja 1997, 12 min. 43 s. - reżyseria: Jean-Pierre Krief - montaż: Denis Batardière - dźwięk: Stephan Collin - produkcja i dystrybucja: KS VISIONS
- 3 Andreas Gursky. Francja 1999, 13 min. 14 s. - reżyseria: Sylvain Roumette - montaż: Michèle Loncol - dźwięk: Wolfgang Lemmer - produkcja i dystrybucja: KS VISIONS
- 4 Thomas Struth. Francja 2001, 14 min. 16 s. - reżyseria: Jean-Pierre Krief - montaż: Arthur Guibert - dźwięk: Gido Martis - produkcja i dystrybucja: KS VISIONS
- 5 Wolfgang Tillmans. Francja, 13 min. - reżyseria: Jean-Pierre Krief - produkcja i dystrybucja: KS VISIONS

CYKL: NIEMIECCY FOTOGRAFICY

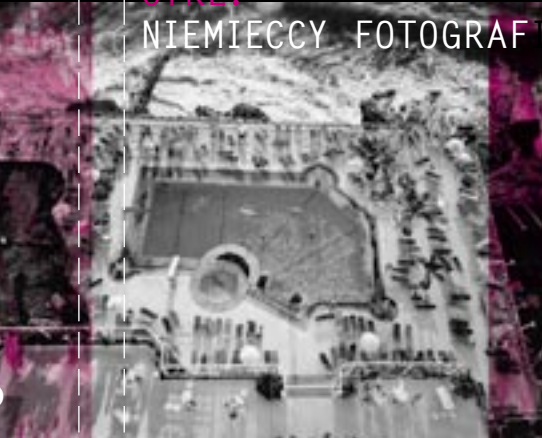
1 Berndt i Hilla Becher. Berndt Becher urodził się w 1931 roku w Siegen. Zaliczany jest do klasyków fotografii dokumentalnej. Studiował malarstwo w Stuttgarcie i typografię w Akademii Sztuk Pięknych w Düsseldorfie, gdzie poznał swoją przyszłą żonę Hillę. Hilla Wobeser, urodziła się w 1934 roku w Poczdamie. Po ukończeniu studiów fotograficznych w Poczdamie, doskonaliła swoje umiejętności w Düsseldorfie. Od 1961 roku, już jako małżeństwo, rozpoczęli fotografowanie zanikających budynków przemysłowych Zagłębia Ruhry, drewnianych „Fachwerkhäuser”, tworząc zarazem ich dokumentację. Obiektem ich prac były również wieże ciśnienia i magazyny. Becherowie fotografowali także poza Niemcami; w Belgii, Francji, Wielkiej Brytanii i Stanach Zjednoczonych. Typowe dla tych artystów fotografików są białe-czarne zdjęcia, przedstawiające wybrany obiekt z różnych punktów widzenia. Charakterystyczny jest ich sposób operowania światłem i cieniem, a także precyzyjne oddawanie szczegółów. Dzieła Becherów były wystawiane w Muzeum Sztuki Współczesnej w Nowym Jorku, Paryżu,

CYKL: NIEMIECCY FOTOGRAFICY

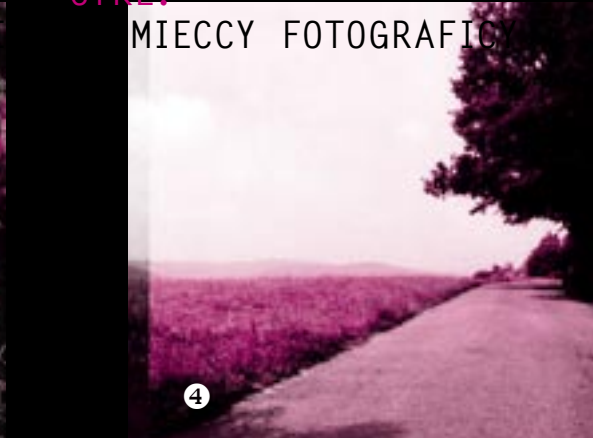
2 Thomas Ruff urodził się w 1958 roku w Zell am Harmersbach. W latach 1977-1985 był studentem Berndta Bechera w Akademii Sztuk Pięknych w Düsseldorfie. Od 2000 roku przez 6 lat wykładał fotografię na wspomnianej uczelni, gdzie prowadził tzw. „klasę Bechera”. Od lat 80. zaliczany jest do grona najważniejszych niemieckich artystów fotografików. Początkowo zajmował się fotografią maformatową później jego dzieła zaczęły osiągać monumentalne rozmiary. Jego zdjęcia charakteryzuje obiektywizm, fotografuje bowiem w niezmienny sposób, zachowując stałą odległość względem prezentowanego obiektu, równomierną ostrość obrazu, neutralne oświetlenie. Na pierwszy rzut oka jego zdjęcia mogą się wydawać mało spektakularne, ale uważny obser-

CYKL: NIEMIECCY FOTOGRAFICY

3 Andreas Gursky urodził się w Lipsku w 1955 roku. W wieku 23 lat studiował komunikację wizualną na uniwersytecie w Essen. W latach 80. był studentem Berndta Bechera w Akademii Sztuk Pięknych w Düsseldorfie. Uczestniczył w wielu wystawach indywidualnych i grupowych w Szwajcarii (Kunststhal Zurych), Francji (Centre Georges Pompidou), Anglii, Hiszpanii, Włoszech, Szwecji, Niemczech czy nowojorskim Muzeum Sztuki Współczesnej (MOMA). Artysta uprawia fotografię barwną i preferuje duże formaty. Typowy w jego pracach jest brak centralnego przedmiotu, wszystkie nawet najdrobniejsze szczegóły zdają się być równie ważne. Gursky sięga także do komputerowej obróbki zdjęć, za pomocą której udaje mu się „zafałszować” rzeczywistość.

CYKL: NIEMIECCY FOTOGRAFICY

4 Thomas Struth urodził się w 1954 roku w Geldern. Studiował malarstwo i fotografię pod okiem Berndta Bechera na Akademii Sztuk Pięknych w Düsseldorfie. W latach 70. całkowicie poświęcił się fotografii. Zasiadł dzięki cyklowi fotograficznemu „Architektura ulicy” oraz „Portrety”. Tematem jego prac często jest architektura miast: puste ulice, place, mosty, muzea, chętnie fotografuje też ludzi i przyrodę. Zdjęcia Strutha charakteryzuje nowatorskie, niekonwencjonalne podejście do fotografowania obiektów. Przy użyciu aparatu kliszowego tworzy portrety pojedynczych osób, rodzin, par. Bohaterowie jego zdjęć są poważni i skoncentrowani z wrokiem zwróconym w obiektyw aparatu. Ich gesty są pełne prywatności i intymności. Precyzja, z jaką fotografuje, pozwala na dostrzeżenie szczegółów niezauważalnych na co dzień. Dzięki cyklowi fotograficznemu widzowie mogą zobaczyć w jaki sposób postarzeni są przez artystę ludzkie z różnych kręgów kulturowych

CYKL: NIEMIECCY FOTOGRAFICY

5 Wolfgang Tillmans urodził się w 1968 roku w Remscheid. Na początku lat 90. studiował w Bournemouth & Poole College of Art and Design. Częstym tematem jego prac jest najbliższe otoczenie: przyjaciele, rodzina. Chętnie wraca też do fascynacji z lat dziecięcych, którymi były samochody czy lotnictwo. Zaowocowało to wydaniem albumu *Concorde*. Bohaterami jego obrazów są także przedstawiciele różnych subkultur jak np. cykl zdjęć z londyńskiego „European Gay Pride”, przedstawiających tamtejszą scenę homoseksualną. Prawdziwy przełom w jego karierze przyniosła artyście seria zdjęć poświęconą berlińskiej paradzie miłości „Love Parade”. Fotografie Tillmansa są różnorodnie, zarówno jeśli chodzi o ich temat, jak i formę. W 2000 roku Wolfgang Tillmans, jako pierwszy w historii niemiecki artysta, został uhonorowany nagrodą Tunera, przyznawaną przez Tate Gallery w Londynie.

Organizatorzy:

szwajcarska fundacja dla kultury prshelvetia

manggha

Wydarzenie towarzyszące Festiwalowi „Miesiąc Fotografii w Krakowie 2007”